nöormees: „On aga parem, kui kaks ühe koorma ees. Laupääwal oli wilets kül, kui ükſi wedaſin!“ „Arwan iſegi, wastas tüdruk, ſul oleks abi tarwis; ſiis oleks rohkem töö, rohkem kaſu!“ Siis Mats: „noh, tõſi kül: abi on mul tarwis! Sina iſe olekſid mul paras. Kui tahad, ſiis tule minule naeſeks!“ „Ega mina keela, kostis tüdruk, kui ſa minu waeſuſt ei pölga. Keda ſiis weel pean ootama? ja tuleks teine koſija, kes teda teab! Sina oled kül minu meele järel, teed oma tööd ja ega ſa ommeti taha naeſe nagu koera pidada!“ „Hoidku Jumal! — rääkis Mats wastu — mis minul on, ſaab ka naeſel olema; kui ta ſellega rahul ei ole, ſiis ei wõi parata. Mis nüüd arwad? Kui minu nõuus oled, ſiis tule pühapääwal meile, et ema ſind nääb. Kui tahad emale õigeks tütreks olla, ſiis loodab, et kõik peab häästi korda minema.“ Tüdruk oli röömus, ütles: „tahan teha, mis tütre ja naeſe kohus on! ommeti iſa ja emaga pean enne rääkima, et kül tean: naad ei keela! lapſi jääb neile kül weel järele!“

5. Lua-Matſil on pruut, pruudiſt ſaab naene.

Kuda oli räägitud, nõnda ſündis. Pühapääwal tuli tüdruk, Liiſa oli nimi, ja astus teretades tupa. Ema tegi nüüd, mis targad emad, kui pojad koſiwad ikka peawad tegema: küſis tüdruku käeſt mõnda

maja tööde päraſt, ſiis kuulas, kas oskaks peaſt ja raamatuſt lugeda; ſeſt ta ütles — ja ſee on tõſi — et lastega on päraſt wilets lugu, kui ema neid ei wõi õppetada. Tüdruk kostis ilusaste ja emal oli hea meel, ütles Matſile: „ilus ſinu pruut kül ei ole ega 'p ole taal rikuſt kiita. Aga mis ſeſt lugu, need asjad on mõnda meeſt petnud. Täna Jumalat, et on terwe ja töötegija!“ Siis tüdruku poole waadates, liſas: „paar ſärki ſul ommeti on ja kaks riet, teine argi- teine pühapääwaks?“ „Noh muidugi! — wastas ſee, — eks ſeda ikka ole. Üks ſärk on üsna uus, kaks on, mis mul käinud ihu peal, aga on weel terwed, ja ſiis on weel neli wana tükki. Aga ema tahab weel ne ſärgi teha ja iſa lubas ued paſtlid anda. Mul on kaa risti-ema, ſelle käeſt ehk ſaan paja ja kui wana iſa-tädi ſureb, ehk ſiis weel ſaab mõne rubla. Lapſi taal kül on, aga kauaks nende elupääwad, ſee on teadmata!“ Nõnda peeti nõuu ja räägiti, olid kõik teine teiſega rahul. Tüdruku meele järel oli kõigeenamiste walge, puhas tuba ja eide lahke meel. Ta läks ära ja teiſel pühapääwal kuulutati eſimeſt korda kirikus Lua-Matſi ja Liiſad ja ei olnud, kes oleks ſelle wastu midagi wõinud rääkida. Tüdruku uus ſärk ja paſtlid ſaid walmis, Matſi uus kuub kaa, ſiis kolmandama kuulutuſe järel ſaid kohe laulatatud ja ſelſamal nädalal läks Mats linna ja noorik aitas

Eesti-maa-rahwa Kalender 1863 , lk. 29